

REFLEXIÓ D'UN LECTOR

Ara que estem en temps de nadals i per tant de regals, donatius, apadrinaments i lluites contra causes que en imatges sensibilitzen a tanta gent, seria bo analitzar que collons es aixó de la solidaritat i si realment existeix a gran escala.

Penso que avui dia aquesta solidaritat (sempre parlant a gran escala) no existeix o si mes no, resulta difícil d'aplicar com déu mana, ja que si un vol ajudar pel seu compte, resulta imprescindible tenir cert nivell adquisitiu i es evident que no tothom el té.

A mes a mes, quanta i quanta gent fa gestos en aparença solidaris per netejar-se la consciència, per fer-se publicitat (quelcom les empreses) i tindre reputació mediàtica que l'honra en mitjans de comunicació o que li permet guanyar punts polítics? La resposta em sembla força evident, encara que ningú tindrà la valentia de piular en contra de qui manté al personal

a la vida mes "chic", a la vida del diner.

Són molts els casos d'estafa que s'amagen darrere aquesta política paraula, solidaritat. Podria esmentar fets com els d'Intermón, que s'ha descobert que era un dels majors participants en un fons d'inversió, o també donatius que es realitzen amb la bona intenció d'ajudar als qui no tenen una societat desenvolupada i trobar-se que dits donatius s'els enbutxaquen els quatre mal parits que pensen ser els mes llestos del poble. Sigui com sigui, tinc molt clar que la cosa comença a ser preocupant, perquè a qui els mes llestos dels tontos son els que ens foten els quartos.

La solidaritat en aquesta societat està ben amagada i sembla ser per desgracia, una qüestió de classes socials.

25! NADAL!

Si, això és el que s'ha sentit les dues vegades que la revista Kontrainformem a celebrat el quinto al bar la lila. Moltes gràcies a tots i totes per assistir-hi, ja que aquestes dues sessions han servit per recol-

lir diners per autogestionar la nostra i cada cop més vostra revista.

Durant aquestes dues sessions s'ha respirat un ambient festiu i el jugadors que han fet quintos o plenes han estat obsequiats amb regals de segona mà, que les col·laboradores del Kontrainformem han aportat altruïstament. Tanmateix no ha estat estrany veure com algunes persones brindaven amb cava ja que aquestes també s'han regalat a qui cantava plena.

Gràcies de nou a tots i totes i que passeu un bon 2008!!!!

Martí, nét del Cal Carambola

CARTES AL DIRECTOR per Laia Prat

[Trobada en una bústia reial, rebrugada, oblidada al fons de tot]

Estimats Reis Mags d'Orient,

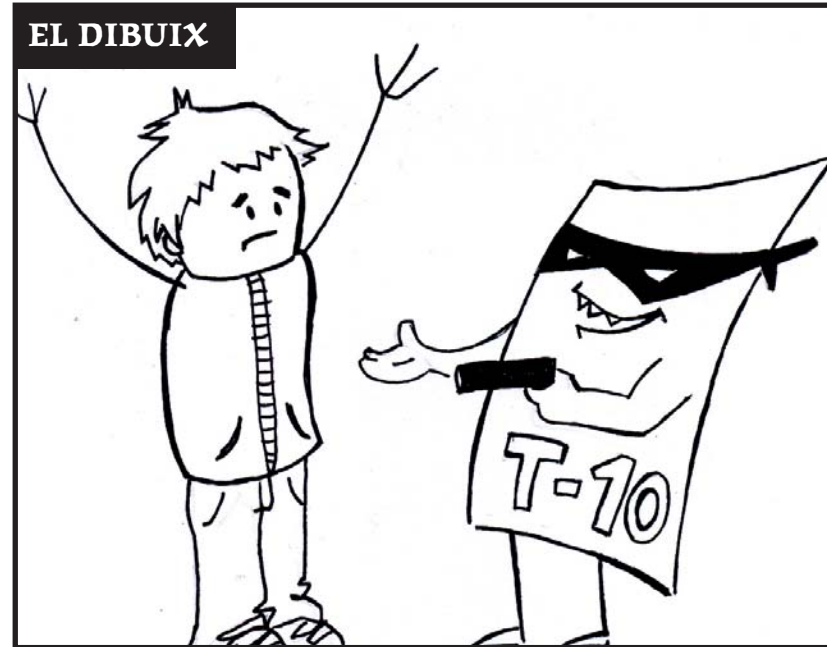
Com que aquest any m'he portat bé, us demano:

- Que marxi la Mundi
- CIU, PSOE i PP, fora del govern
- I també els seus amiguets

I sinó, per si de cas:

- un MP4
- una maquina d'afeitar
- i algun llibre

Veí ingenu o somiador (no sé)

AGENDA GENER

12 gener: assemblea (19h Masia Can Feliu)
19 gener: Jornades Assemblearies (17h Masia Can Feliu)
24 gener: Judici Can Vies
25,26,27 gener: Actes del Forum Social Català (FSC) a Barcelona

Consell Redactor

Gemma Flores, EL Sindicato, Adrià Martín, Laia Prat, Josep Puig, Martí Ruiz, Anna, Putxi Sobrevals

Il·lustració

Ona Marcet

Maquetació

Oleguer Farriol

Els Reis d'Orient són els pares ... de les princeses d'Orient

Publicació gratuïta

A qui li piqui que rasqui *

Gener 08
núm. 4

Kontrainformem!

veus de l'assemblea de Sant Quirze

ANY NOU, VIDA NOVA...

Per fi hem estrenem any i podem canviar d'efemèrides a celebrar! Aquest 2008 serà d'allò més complet! Anem per ordre d'edat: per començar celebrarem els 25 anys d'emissions de TV3 i ens enorgullirem de tenir un telenotícies que ens explica en català allò que publica l'agència Efe o la Reuters en el seu defecte. I ja en són 30! 30 anys des de la constitució de 1978! I és que aquesta llei fonamental és la materialització del mític, però actual, desig d'immortalitat. També hi haurà bodes d'or, boda poligàmica ja que serà el 50è aniversari de la Unió Europea. Tot compartint gene-

Quan veiem que la T-10 d'una zona val 7'20 € no és la son que ens ennuvola la vista, és el 2008 que ens saluda

ració, la invenció de la fregona i la Declaració dels Drets humans faran 60 anys. Per cert, parlant de Drets Humans, no oblidem d'apuntar a l'agenda que aquest any Beijing (Xina) acull els Jocs Olímpics. En el 2008 també recordarem que fa 100 anys que el 8 de març és, desafortunadament, el dia de la dona, ja que aquest mateix dia de 1908, 129 treballadores van morir quan el propietari de la fàbrica de situada a Nova York va incendiar l'edifici en el que s'havien tancat per a reclamar la jornada de 10 hores.

Més enllà d'aquestes dates curioses, el nostre dia a dia és un homenatge al 2008: quan al matí

correm per comprar el bitllet de tren i veiem que la T-10 d'una zona val 7'20€ no és la son que ens ennuvola la vista, és el 2008 que ens saluda. La Renfe, que no vol ser menys que els FGC, també aplica la pujada del 4'3% en els preus del transport públic, fins i tot l'AVE, és clar que això de moment no ho patirem. Però la solució no serà agafar el transport privat (abans de res perquè hem de ser cívics, no ho oblidéssim) ja que els peatges també puguen, un 2'53 si depenen de l'Estat i un 4'16 si depenen de la Generalitat. I si seguíssim fent un repàs del nostre dia dia, hauriem de parlar del gas, l'aigua, la llum, el telèfon, els segells... Però el 2008 no tot pujarà! Ja ens podem preparar per hipotecar-nos sense por perquè després d'haver pujat els preus de l'habitatge un 130% en els últims 10 anys no falten les notícies que ens expliquen que el preu de l'habitatge baixarà en el 2008 (alguns diuen un 8%, altres 5'1%, fins i tot un 20 %; "señorxs hagan sus apuestas"). Així que tranquilxs, no hi ha bombolla immobiliària, tot ha estat una il·lusió.

I no voldria acabar sense comentar la que havia estat la idea inicial d'aquest article, que era tot relacionant el nou propòsit que totxs hem fet pel 2008 de posar-nos en forma (no aprimar-nos! a ningú li afecten els cànons de bellesa!) comentar el canvi en les tarifes del Complex Esportiu Municipal de SQV des que en el 2004 l'Ajuntament va posar a concurs la gestió d'aquest. Així que per no allargar-me més, deixo per a cada lectorx la pregunta: recordes quan l'abonament d'un mes per a la piscina valia 2.000 pesetes? Felicitat 2008!

Gemma Flores

ALLÒ ANOMENAT

PARTICIPACIÓ....

Fa goig veure com la gent es mobilitza, com la gent respon a allò que no li agrada, cadascú pels seus motius, cadascú en funció de les seves experiències. Un senyor, davant la pregunta de la seva filla petita de perquè s'estaven manifestant el dia 16 de desembre, va dir-li: -"mira filla, si no haguéssim de pagar tants diners a l'ajuntament, els pares et podrien comprar més regals pel dia de reis". És una explicació, perquè no, la qüestió és que les més de 300 persones que es van manifestar des del Parc de les Morisques fins a la Plaça de l'Ajuntament, estan descontentes amb la gestió que s'està fent del diner públic, tant pel que fa a les Ordenances Fiscals, com pel que fa als Pressupostos.

Feia temps que no es veia al poble una mobilització, convocada des del propi veïnat, que fos tant secundada, encara que alguns s'esforcin en assegurar tot el contrari. Va haver-hi tambors, va haver-hi pancarta i manifest i missatges, i com no, la gent que a peu de manifestació, i lluny del que el sentit comú implora, s'atrevia a increpar als veïns i veïnes de Sant Quirze que fent ús del seu legítim dret, es manifestaven pels carrers de la seva vila.

No seré tant positiva però, pel que fa al tema de la participació, al parlar del meu desànim en arribar, a tres quarts de dotze, el dia 31 de desembre a la Plaça de la Vila, amb un farcellet de raïm i una ampolla de cava. Érem 5 amics, (dos vinguts directament de Madrid i amb una tradició tant forta com és la de la Puerta del Sol) disposats a menjar-nos el raïm amb les campanades del campanar de l'església. Quina va ser la

Els Reis d'Orient són els pares ... de les princeses d'Orient

nostra sorpresa en veure que érem els únics. Anys enrera la gent hi anava per celebrar l'última nit de l'any, era un espai de germanor, molt lluny de la petita festa (això sí, amb confeti i xerinxola) que vam fer nosaltres cinc.

Així que aprofito el meu article per instar els veïns i veïnes del poble, per l'any vinent, a menjar-nos plegats el raïm a la Plaça de la Vila, perquè aquesta no sigui només un espai per manifestar-nos, sinó també per gaudir d'una estona de joia i rauxa en bona companyia.

Anna Tuà

NOU DOCUMENTAL DEL “CAS TORÀ”

“L'1 d'abril del 2003 en Jordi, un jove compromès amb els moviments socials de Torà, no va tornar a casa. Començava aquell vespre la primera operació “antiterrorista” dels Mossos d'Esquadra. Una operació que acabaria, després de quatre dies d'aïllament i tortures, amb en Jordi a l'UCI amb atacs d'ansietat i taquicàrdies. El cas va mobilitzar tot el poble de Torà i les comarques veïnes, que reclamaven la llibertat d'en Jordi i els altres dos companys detinguts. Però, després de quatre anys dels fets, la querella per tortures continua arxivada i la justícia espanyola no té cap mena d'interès en investigar què va succeir dins la comissaria”

Després de gairebé cinc anys de la detenció i l'empresonament del jove de Torà per presumpta pertinença a banda armada, després d'acabar-se el procés judicial contra ell el mes de juliol passat a l'Audiència Nacional i pendents d'un recurs per la querella per tortures rebudes durant la detenció per part dels mossos d'esquadra i la policia nacional, ara ha sortit al carrer i a la “web” el documental que narra els fets del CAS TORÀ. Què va passar a Torà entre el 2003 i el 2007? **“Alerta Torà”**, documental dirigit per Dan Ortinez, ens narra com va succeir la detenció, els dies d'incomunicació sota la legislació antiterrorista, les tortures, l'ingrés a la UCI, les mobilitzacions

populars, el desenvolupament de la querella per tortures i també del judici, el paper dels mossos d'esquadra i la policia nacional que van intervenir en la detenció, etc.

Perquè Sant Quirze també s'ha solidaritzat durant aquests anys i es solidaritza a dia d'avui amb en Jordi i el cas Torà; cas no ha finalitzat ja que queda pendent un recurs per la querella per tortures que el Tribunal Constitucional de Madrid a de acceptar o denegar properament.

A més, tenim constància al dia a dia que el seu, no és un cas aïllat i que la tortura a l'estat espanyol és una pràctica sistemàtica. Reclamem, doncs JUSTÍCIA PEL JOVE DE TORÀ i diguem NO A L'ARXIVAMENT DE LA QUERELLA PER TORTURES!!!

més informació: www.justiciatora.org

el mussol banyut i sorrut.

A SANT QUIRZE NO ENS HA TOCAT NI EL REINTEGRAMENT

Aquest any Sant Quirze ha estat afortunat (o no) en el sorteig de la loteria de nadal. Segons s'ha sentit pels carrers del poble i pels tele-notícies, ha tocat un cinquè premi. De fet, s'ha repartit una sèrie d'un dels cinquens premis. M'he informat una miqueta i he vist que això equival a la modesta quantitat de **50.000 €**o el què és el mateix 250 €per euro jugat. He continuat informant-me i he fet algun càlcul. Segons dades del 2006, a Sant Quirze hi viuen 17138 persones. Si tenim en compte que de mitjana cada persona de l'estat espanyol es gasta 75 €en participacions o dècims per a aquest sorteig de nadal (segons dades oficials), podem saber aproximadament quants diners s'han gastat al nostre poble per a participar-hi. La xifra total és de **1.285.000 €** Si posem aquest valor al costat dels 50.000 €del 5è premi veiem que potser no hem sigut tant afortunadxs, ja que sumant tots els altres petits premis, reintegraments, etc. difícilment

hem recuperat el què hem gastat en el sorteig de nadal. Per tant, podem dir que a Sant Quirze no ha tocat ni el reintegrament. Això em porta a fer-me una pre-

Sant Quirze ha gastat aproximadament 1.285.000 €en la loteria de Nadal.

gunta: Quantes coses es podrien fer amb els diners que la gent del poble ha destinat a l'atzar? Quantes coses es podrien fer amb 1.285.000 €(o pels despistadxs: 214.000.000 pessetes)? Òbviament, es podrien fer moltes coses, però a part d'això, hi ha una cosa que per mi és més preocupant i que, aprofitant l'oportunitat, no vull deixar de dir: per què acceptem aquests tipus de sortejos? El sorteig de nadal és el paradigma de la distribució asimètrica de la riquesa i un exemple escandalós del capitalisme en estat pur. Des del meu punt de vista, no podem deixar el nostre futur en mans de l'atzar i satisfer-nos amb il·lusions materialistes. Hem de fer front a tot allò que mantingui les estructures asimètriques i injustes, no perdre temps, il·lusions i diners en enganys com la loteria. En aquest cas, com sempre, el què podem fer és utilitzar un dels nostres poders com a classe consumidora, que és no consumir i no comprar ni un dècim més.

Adrià Martín

KONTRAINFORMEM PUBLICITAT

Fins fa poc i durant més de mig any, he tingut una obsessió. Havia descobert la forma de conèixer la ventura que m'esperava. Les coordenades de temps i d'espai eren clares. El dia, dijous. El lloc, la cafeteria La Lila. La meva vida depenia del que m'hi trobés. Els daus estaven tirats però havia d'anar a veure què deien. Així doncs, cada dijous, em presentava religiosament a La Lila per agafar

un exemplar de El Pregó i llegir-ne l'horòscop. No hauria fet això durant tant de temps si no hagués trobat relació entre el que hi deia i el que em passava.

El primer cop que el vaig llegir era un dimecres. La revista havia sortit la setmana anterior i el que hi deia semblava haver estat escrit aquell mateix dimecres pel meu millor confessor. Atzar, vaig pensar. Al cap d'una o dues setmanes vaig tornar a tindre curiositat. Increïble! L'horòscop de El Pregó. M'ha arribat a dir coses tant fastigosament certes que no m'atreveixo a escriure-les. Com que sóc una persona amb certa facilitat a l'hora d'explicar la meva vida a gent a qui no li interessa per res, m'ha via plantejat la possibilitat que hi hagués algun amic/conegut/conspirador, que s'estigués burlant de mi. Però deixem-nos d'estupideses. El cas és que els d'ERG van aconseguir un fidel lector d'una de les seves revistetes publicitàries.

"Fidel lector de El Pregó"? Qui es pot considerar lector de El Pregó? Que hi ha algú capaç de llegir-se'l de dalt a baix? Però si més d'un 60% de la superfície de les seves planes són de publicitat! Quin negoci més brut el d'intentar convèncer que el teu producte

La publicitat té els seus avantatges. Però de què ens serveix si se'ns ofereix un mal servei?

és el millor i els altres són una merda. Convèncer que la xocolata et fa créixer. Convèncer que les galetes aprimen. Quan em vaig assabentar que la llet és dolenta pels adults, no m'ho creia. Doncs es veu que és veritat!

La publicitat té els seus avantatges. Gràcies a ella ens podem comunicar gratuïtament per internet, tots tenim adreça electrònica, podem veure la tele o llegir publicacions setmanals. Però de què ens serveix si se'ns ofereix un mal

servei? Que ens posin sorollosos anuncis mentre mirem la tele o que se'ns obrin lluminoses finestres flotants mentre naveguem, no és un bon servei! I no només perquè molesta moltíssim. Tanta publicitat té efectes psicològics que se solen obviar pels publicistes... o... més que obviar... explotar i negar. Però deixant de banda el tema psicològic, que pot semblar més subjectiu, faig la següent afirmació: La gratuïtat no serveix per excusar aquest mal servei que presten els productes amb publicitat perquè aquella publicitat l'estem pagant nosaltres comprant els productes.

Com ens en podem escapar? No hi ha manera! Per més que ens protegim de les mentides de la publicitat, per més que girem ràpidament les planes amb publicitat, la seguirem pagant. Jo voto per una publicitat gratuïta i sincera. Les autoritats s'haurien de preocupar de fer un llistat comparat de tots els productes on objectivament s'hi descriguin els seus avantatges i els seus inconvenients. Així un fabricant no podria enredar els seus clients venent productes que s'espatllen en acabar la garantia o que no funcionen com cal. Així, també, s'invertiria en qualitat.

Dir això sembla innocent, absurd i obvi. Però realment passo “vergonya aliena” en veure aquesta massacre d'anuncis. I passo “vergonya no aliena” en veure com reaccionem, seguint el joc. A més a més, és molt clar que per aquest camí no anem bé, però sembla impossible d'imaginar la desaparició d'aquesta publicitat. Oï? - No, no és tant impossible d'imaginar en un món on cada cop és més evident que s'ha d'acabar amb el creixement econòmic.

Per això hem d'apostar per un producte artesà, allunyat de la publicitat. Com el Kontrainformem. Nosaltres intentarem convertir-lo en un producte de qualitat i alliberat d'aquesta malaltia col·lectiva tant temps com puguem. Esperem que ben aviat la massa esperi impacientment els nous lliuraments del Kontra! Que cada dia 10 de cada mes, apareguin puntualment

als punts de distribució, La Lila, el DIN A4... Mica en mica ho aconseguirem, amb esforç, perquè tots tenim molts maldecaps i això ho fem per amor a l'art. O per odi al sistema.

Putxi Sobrevals

CONTRA ELS ABUSOS PUBLICITARIS....

"...La gente te abusa todos los días. Se meten en tu vida, te toman el pelo y luego desaparecen. Te aluden desde altos edificios y te hacen sentir insignificante. Constantemente te hacen comentarios que pretenden ser lúdicos desde autobuses que dicen que no eres lo suficientemente sexy o que toda la diversión está ocurriendo en otra parte. Están en la televisión haciendo a tu novia sentirse inadecuada. Tienen acceso a la tecnología más sofisticada nunca antes vista en el mundo y te acosan con ella. Son los Publicistas y los Mercadólogos y se están riendo de ti.

Sin embargo, resulta que es prohibido tocarlos. Marcas registradas, propiedad intelectual y la ley de "copyright" significan que los publicistas pueden decir lo que quieran y donde quieran, con total impunidad.

Al diablo con eso. Cualquier publicidad puesta en un espacio público que no te da la opción de evitarla, es tuya. Es tuya para apropiártela, re-significarla y re-usarla. Puedes hacer lo que te venga en gana con ella. Solicitar permiso es como solicitar venerar la piedra con la que alguien te ha reventado la cabeza.

Tu no le debes a las corporaciones nada. Y especialmente no les debes cortesía. Ellas han arreglado el orden del mundo para implantarse frente a ti. Las corporaciones nunca te pidieron permiso, no empieces a solicitarlo tú..."

Banksy.